

เทศบัญญัติ

เทศบาลตำบลชะอวด

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2543

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชะอวด

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชะอวดว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบาลตำบลชะอวดได้รับการยกฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 จำเป็นต้องมีกฎหมายของเทศบาลใช้บังคับในเขตเทศบาลให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นไปของท้องถิ่นในเขตเทศบาล ประกอบกับมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

คณะเทศมนตรีจึงขอเสนอเทศบัญญัติ เพื่อสภาเทศบาลพิจารณาอนุมัติต่อไป

(ร่าง)

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชะอวด
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543

.....
โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชะอวด ว่าด้วยการควบคุม
การเลี้ยงและปล่อยสัตว์-

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2510 ประกอบกับมาตรา 29 แห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เทศบาลตำบลชะอวด โดยได้รับความเห็นชอบ
จากสภาเทศบาลตำบลชะอวดและได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงตรา
เทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชะอวด เรื่อง การควบคุม
การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ.2543"

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาล
ตำบลชะอวดแล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3. นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ ใช้บังคับเป็นต้นไป

บรรดา ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ ประกาศ มติ และคำสั่งที่ออกตามกฎหมายว่าด้วย
สุขภาพหรือกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ซึ่งขัดหรือแย้ง
กับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(1) การเลี้ยงและการปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(2) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย

ข้อ 5. ในเทศบัญญัตินี้

"การเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล
เอาใจใส่ บำรุง ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

"การปล่อยสัตว์" หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือ
ปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

"เจ้าของสัตว์" หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

"สถานที่เลี้ยงสัตว์" หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่
เลี้ยงสัตว์

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลชะอวด และ
ให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลชะอวดมอบอำนาจด้วย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบให้ปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรได้

ข้อ 6. ให้เทศบาลตำบลชะอวด เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โค
- (4) กระบือ
- (5) สุกร
- (6) แพะ
- (7) แกะ
- (8) ห่าน
- (9) เป็ด
- (10) ไก่
- (11) สุนัข
- (12) แมว
- (13) นกพิราบ
- (14) งู

ให้นายกเทศมนตรีตำบลชะอวด มีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงและปล่อยเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยง โดยกำหนดพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลชะอวดตามที่เห็นสมควร

ข้อ 7. เมื่อเทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงและปล่อย ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร สุนัข แมว เป็ด ไก่ ในที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลตำบลชะอวด เว้นแต่

- (1) เกิดเหตุสุดวิสัย
- (2) กระทำตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 8. ผู้ใดจะเลี้ยงสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลชะอวด นอกจากบริเวณพื้นที่ที่ได้กำหนดห้ามเลี้ยงและปล่อยสัตว์ไว้ตามความในข้อ 7. ห้ามมิให้เกินกำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) ม้า โค กระบือ อย่างละไม่เกิน 4 ตัว

- (2) แพะ แกะ สุกร อย่างละไม่เกิน 10 ตัว
- (3) ห่าน เป็ด ไก่ อย่างละไม่เกิน 20 ตัว
- (4) สุนัข แมว อย่างละไม่เกิน 2 ตัว

ในกรณีที่เลี้ยงสุกรถ้ามีจำนวนตั้งแต่ 5 ตัวขึ้นไปผู้เลี้ยงจะต้องจัดทำถังหมักแก๊ส หรือวิธีอื่นใด แล้วแต่กรณีเพื่อกำจัดมูลสุกรไม่ให้มีกลิ่นเหม็น หรือก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

ข้อ 9. ภายในกำหนด 3 เดือน นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้ใดจะเลี้ยงสัตว์ ภายในเขตเทศบาลตำบลชะอวด นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

- (1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคง แข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีพของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ
- (2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ
- (4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติด

คน

- (5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน
- (6) ไม่เลี้ยงสัตว์ในที่หรือสถานที่ที่นายกเทศมนตรีกำหนด
- (7) ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงาน

สาธารณสุข

ข้อ 10. สถานที่เลี้ยงสัตว์จะต้องไม่อยู่ใกล้ แม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง หรือบึง ที่หรือทางสาธารณะอันเป็นที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือสัญจรไปมา เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่สภาพแวดล้อมอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์

ข้อ 11. ห้ามมิให้ผู้ใดนำหรือขนมูลสัตว์หรือซากสัตว์ หรือสิ่งปฏิกูลอื่นใดอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ปล่อย เท หรือทิ้งลงในแม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง หรือบึง หรือสถานที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดไว้ภายในเขตเทศบาลตำบลชะอวด

ข้อ 12. ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขกองอนามัยและสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลชะอวด หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบและจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์โดยเคร่งครัด

ข้อ 13. ห้ามมิให้มีการปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลชะอวดตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 7

ข้อ 14. เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตราย หรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 15. ให้นายกเทศมนตรีตำบลชะอวด มีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ภายในเขตเทศบาลตำบลชะอวด นอกจากที่ได้กำหนดไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ได้ตามที่เห็นสมควร

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศล ตามประเพณี หรือเพื่อการขยายพันธุ์

ข้อ 16. เมื่อปรากฏว่าผู้ใดเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์โดยฝ่าฝืน ข้อ 7 และข้อ 13 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับสัตว์นั้นไปกักขังไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 30 วัน

ข้อ 17. เมื่อได้มีการจับสัตว์ใดและนำสัตว์นั้นมากักขังไว้ ตามความในข้อ 16 แล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศเอาไว้ ณ สำนักงานเทศบาลตำบลชะอวด และแจ้งให้ผู้เป็นเจ้าของมารับสัตว์นั้นคืนไป

ข้อ 18. เมื่อได้กักสัตว์ใดไว้เกินกว่ากำหนด 30 วันแล้ว ยังไม่มีผู้ใดนำหลักฐานมาแสดงความเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์นั้นคืน ตามประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ข้อ 17 ให้สัตว์ที่กักไว้นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลชะอวด

ข้อ 19. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าสัตว์ที่กักไว้นั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นเอง หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามที่เห็นสมควรแล้วแต่กรณี ก่อนกำหนดเวลา 30 วันก็ได้

โดยเงินที่ได้จากการขาย หรือขายทอดตลาดตามวรรคแรก เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูแล้ว เหลือจำนวนสุทธิเท่าใดให้เก็บเงินนั้นไว้แทนสัตว์เพื่อมอบให้แก่เจ้าของมารับไป

ข้อ 20. ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามความในข้อ 19 และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์นั้นคืน ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 16 เจ้าของสัตว์จะต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

ข้อ 21. ถ้าปรากฏว่าสัตว์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้นพบโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการสัตว์นั้นตามวิธีที่เห็นสมควร

ข้อ 22. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

เทศบาลตำบลชะอวดจะไม่รับผิดชอบต่อความตาย หรือความเสียหายต่อสัตว์ของบุคคลใดที่เกิดขึ้นเพราะมีการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้

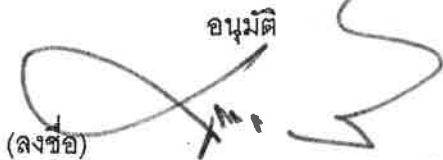
ข้อ 23. ให้นายกเทศมนตรีตำบลชะอวด รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 28 เดือน เมษายน พ.ศ. 2543

(นายสมพงษ์ ลอยชูศักดิ์)

นายกเทศมนตรีตำบลชะอวด

(ลงชื่อ)

(นายสงวน จันทรอักษร์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช